

antager imidlertid, at det vilde være forbundet med saa mange Vanstueligheder, at der ikke kan foreligge Udsigt til den Sags Gjennemførelse i den nærmeste Fremtid. Storpolitiken er altsaa grundlovstro. Dernæst er den altid saglig, den behandler Sagerne i Forhold til deres egentlige Væsen. Og dernæst er den sparsommelig. I sidstnævnte Henseende er Storpolitiken i en afgjort Modsetning til Finantsministeren, thi den har ham noget mistænkt for, at han er lidt tilbøielig til at ødsle med Statens Midler; det er derfor godt, at man betragter Sagerne ogsaa fra dette Synspunkt, fra det sparsommelige Synspunkt. Endvidere faae vi ved enhver Leilighed at vide, at Storpolitiken er fredsommelig; Intet ligger fjernere fra dens Tanke end at ville Strid og Riv; Intet er den modbydeligere at se end Berlingste Tidende omtale Udsigten til, at der kan komme en Konflikt, hvis Storpolitiken stiller sig paa en vis Maade. Men trods alle disse Bestræbelser, trods alle disse gode Forsætter, der saaledes ligge for til Bestuelse i Overflødighed, kommer der altid en Hindring i Veien, naar de gode Forsætter skulle udføres. Der ligger altid en Sten lige for, som man ikke kommer ud over, og man bliver derfor hindret i at udføre, hvad man saa gjerne vilde: at give os en tilfredsstillende Lovgivning og en tilfredsstillende Finantslov! Hvad er det da, der ligger i Veien, hvad er det da, som man bestandig støder an mod? Det er væsentlig to Hindringer, der møde. Den ene Hindring er denne, at Regjeringen er afmægtig; Regjeringen formaar Ingenting at føre igjennem, og hvad nytter det saa, man forhandler med Regjeringen? Man kan i Grunden — og det er det Resultat, hvortil man saa hyppig kommer — ligesaa godt strax sige Nei og dermed afgjøre Sagen! Jeg tror, at der vilde være vundet meget, hvis Storpolitiken i Fremtiden vilde supplere disse Udtalelser med en Forklaring over, hvorledes det da gaar til, at Regjeringen Intet kan gennemføre, hvad der er Grunden til, at Alt eller saa godt som Alt maa ligge hen. Ja, Forklaringen ligger jo overmaade nær. Lovgivningsvirksomheden er afgangig af 3 Faktorer, og naar den ene af disse trækker sig tilbage og standser, kan denne ene standse det hele Maskineri. Derksom Storpolitiken altsaa gjorde opmærksom paa, at Lovgivningsmagten standser, fordi den griber med den ene Haand i Hjulet og holder det fast, og at det er derfor, Umuligheden af at føre Noget igjennem stammer, saa vilde Sagerne bedre opklares, end det hidtil har været

Tilsælbet. Derksom man blot vilde spørge: Hvorfor kan Regjeringen ikke udrette Noget? og saa ogsaa vilde svare: Fordi vi sige Nei til dens Lovforslag, saa vilde man hele Landet over have en Forklaring, hvortil der trænges. Jeg tillader mig at henstille dette, om det ikke vilde være en Kamp med mere aabent Væsen, hvis Storpolitiken i Fremtiden indtog denne Stilling. — Det Andet, der er i Veien for at udrette Noget, er det, at Sagerne ikke ere tilstrækkelig oplyste. Det er Dplysninger, man mangler paa alle Punkter. Den meget ærede Krigsminister har nylig givet et meget morsomt Exempel af en ganske speciel Beskaffenhed, nemlig at naar allerede i Fjor et Fartoi var raadent, er det ikke tilstrækkelig Dplysning til, at man kan bygge et nyt i Nar. Der lod sig naturligvis fremdrage mange Exempler af samme Beskaffenhed, men de ville komme i Overflødighed til Sagens 2den Behandling. Dette kan maasse være Grund til i Dieblicket at betragte Sagerne i denne Henseende fra et noget almindeligere Synspunkt og da at gjøre opmærksom paa, hvorledes enkelte Sager ere behandlede just med Hensyn til Manglen paa Dplysninger. Der er i Finantslovsforslaget foreslaaet oprettet et Handelsdirektorat; et saadant have vi ikke haft før, det er noget Nyt; der føles stor Trang dertil, navnlig fra Handelsstandens Side, og der foreligger flaaende Vidnesbyrd om, at man venter sig Noget af et saadant Direktorats Virksomhed. Hvorfor kan man da ikke gaa ind derpaa? Jo, Grunden er den, at et saadant Handelsdirektorat staar i Forhold til Toldloven. Vi have jo forhandlet i mange Aar om Toldloven, og det er ikke blevet til Noget. Vi huske jo den Toldlov, vi havde i Fjor, og vi huske Grunden, hvorfor den ikke blev til Noget og ikke kunde blive til Noget. Men Faktum er jo dette, at vi ikke fik nogen Toldreform gennemført, og efter som Toldreformen ikke er gennemført, saa er der heller ingen Grund til at gaa ind paa et Handelsdirektorat! Nu kan man maasse synes, at det var bedre at vende Sagen om; man kunde maasse forestille sig, at et saadant Handelsdirektorat kunde give nyttige Raad og Vink med Hensyn til Toldlovens Uffattelse, men dette Hensyn kan ikke komme i Betragtning. Det Rette er det, som jeg nu har sagt, det Rette er det, at Toldloven ikke er kommen igjennem, og da Toldloven ikke er gennemført, kan man ikke bruge et Handelsdirektorat! Et andet Exempel skal jeg give fra Søforterne. Der er paa Finantslovsforslaget foreslaaet Udbringinger paa Københavns Befæstning fra Søsidens og dennes Forsyning